

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce **Z. Š.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Zimou, advokátem se sídlem Praha 2, Balbínova 404/22, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem Brno, nám. Svobody 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2012, č. j. 29 Af 49/2011 - 39, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne** přiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2012, č. j. 29 Af 49/2011 - 39, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2011, č. j. 16712/10-1102-708855, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Pelhřimově ze dne 2. 4. 2010, č. j. 33919/10/091911303410, jímž byl stěžovateli dodatečně stanoven základ daně a dodatečně vyměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 872 072 Kč, a dále mu bylo sděleno penále z takto dodatečně vyměřené daně. Stěžovatel v kasační stížnosti současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, s poukazem na ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 73 s. ř. s. K tomuto návrhu stěžovatel uvedl, že jej podává „*pro jistotu*“, a to z toho důvodu, že by výkon napadeného rozhodnutí nebo jiné právní rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nenahraditelnou újmu.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí tohoto návrhu stěžovatele, neboť, dle jeho názoru, nebyly splněny předpoklady vyplývající z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

Podle ust. § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle ust. § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky

rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle odst. 3 citovaného ustanovení se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

Ve smyslu právě uvedeného tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušujícím rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 – 74, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nesplnil. V kasační stížnosti uvedl, že toliko „*pro jistotu*“ požádal o přiznání odkladného účinku, přičemž pouze zcela obecně poukázal na možnost vzniku nenahraditelné újmy výkonem rozhodnutí nebo jiným rozhodnutím. Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval, že přiznání odkladného účinku je vázáno nikoliv na možnost vzniku újmy, nýbrž na újmu, která by následkem výkonu či účinků napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala (srov. rozsudek ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004 – 49). Z uvedených skutečností však nelze pro stěžovatele dovodit potenciální hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám, tedy okolnosti, jež by byla s to prolomit právní moc napadeného rozsudku. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s., a zdejší soud se proto již druhou podmínkou nezabýval.

Vzhledem k uvedenému, v daném případě nebyla prokázána existence hned první podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu